

בתיה שושני-אגסי:

„10 שנים לא הצלחנו למצוא מממן לתוכנית!“

תו השעה. שלאגר. מזה שלושה חודשים הכל מדברים ע החידון המוסיקאלי של גלי צה"ל. בחידון משמיעים תו א אקורד, מתחילת שיר או קטע מוסיקאלי. המאזינים צריכים לנחש את השיר או הקטע. כל נסיון כושל מעלה או סכום הפרס ב־25 שקלים.

תו השעה מושמע במיסגרת התוכנית נכון לעכשיו בגל צה"ל.

ביקשתי מבתיה שושני-אגסי, שהביאה את הרעיון לספר איפה שמעה אותו לראשונה.

לא שמעתי, אלא ראיתי. לפני 10 שנים, כשהייתי בסאן פרנסיסקו, ראיתי תוכנית כזו בטלוויזיה המקומית. שם זה היה בנוי אחרת. המאזינים לא התקשרו לאולפן, אלא שלחו גלויות התפעלתי מהרעיון והבאתי אותו לגלי צה"ל.

● **למה חיבתם 10 שנים עד לשידור?**

עוד בתקופת צביקה שפירא העליתי את הרעיון, ואחריכך גם

חידונים

בתקופת רון ברישי. אבל לגלי צה"ל יש בעיה. אנחנו לא יכולים לפנות לגופים שאינם קשורים למערכת הביטחון ולבקש מימון כך שכמעט 10 שנים לא הצלחנו למצוא מממן לתוכנית.

● **איך נמצא המממן עכשיו?**

לפני חצי שנה שוב העליתי את הרעיון, הפעם לפני נחמן שיר נחמן גדלק על העניין, והתחלנו לחפש גוף שיסכים לתרום כסף עשיתי חשבון שאנחנו צריכים 5000 שקלים לחודשי הקיץ. כסוף פנינו לשקם, והם נידבו לנו את הכסף.

● **מה היה פרס השיא שאליו הגעתם?**

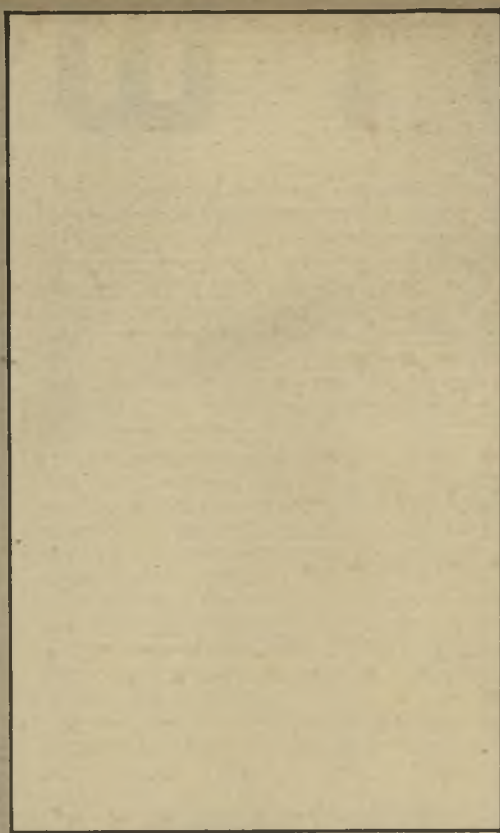
כ־2000 שקלים קיבל אחד המאזינים. פרס המינימום היה כ־200 שקלים.

● **הקצבתם לתוכנית שלושה חודשים, ובכל זאת אתם ממשיכים.**

כן, מצאנו גוף חדש, שהסכים לתרום כסף. נבק אוצר החייל

● **מי משתתף בתוכנית?**

כולם. מכל השכבות. מוסכנים וקיצוניים. תלמידים ועקרות בית. צעירים ומבוגרים, וכמובן חיילים. אין שום מכנה משותף בין המצלילים. כולם גרלקו על העניין, וכולם רוצים לזכות בפרס. לדעתי, זו התוכנית הכי IN היום. (רונית אנטלר)

נוע:

אפשר לנצח, אבל צריך גם לרצות!“

השבוע שוב התדפקו על דלת ביתנו שליחי האגודה למילחמה בסרטן, במיסגרת מיבצע הקש בדלת. בקשתם הצנועה היא לתרום לאגודה.

רבים משיבים את פניהם ריקם. המחלה רחוקה מהם. לא מודאגים. בשנה האחרונה בלבד חלו 8000 אנשים במחלת הסרטן בישראל. חולי-סרטן רבים נפטרים, אך לא מעטים מצליחים לנצח את המחלה. אחת כזו היא נועה, אשה צעירה בשנות השלושים לחייה, שנאבקה במחלה ויכלה לה.

ביקשתי מנועה שתספר איך נודע לה שהיא חולת-סרטן.

הרגשתי לא טוב במשך תקופה די ארוכה. החלטתי ללכת לבדיקה שגרתית. רופא-המישפחה היפנה אותי לבדיקות יותר מעמיקות. תוך כדי הבדיקות, שארכו זמן והיו מורטות-עצבים, התגלה הגידול הממאיר.

צילצלו אליי למקום-עבודתי והודיעו לי לבוא מייד לבית חולים. שם בישר לי הרופא שיש לי סרטן, ושצטרך לעבור ניתוח וטיפול מיידי.

סרטן

● **לדעתך הרופאים צריכים לספר לחולים שהם חולי-סרטן?**

בהחלט כן אני יודעת מנסיוני שהידיעה עוזרת להתגבר. אני שאלתי כל שאלה אפשרית כדי לקבל תשובות. בכלל, לדעתי הרופאים צריכים לספר לחולי-סרטן יותר מאשר זה שהם חולים. צריך לספר לקראת מה הולכים, כמה יכאב, איפה יכאב, ועוד. צריך לקבל כמה שיותר מידע. אדם לא יכול לחזות כאב פיסי לפני שזה קורה. אבל כרגע שאתה מוכן לכאבים. קל יותר להתמודד איתם. הידיעה מראש עוזרת להתגבר על הכאב.

● **למה חשוב מיבצע „הקש בדלת“?**

המיבצע קשור לאגודה במילחמה בסרטן. עד שאתה לא עובר את המחלה, אין לך מושג כמה האגודה חיונית. האגודה אינה מטפלת רק בענייני-מחקר. היא רואגת באופן מאור פסי לחולים שנפגעו מהסרטן. עוזרת בציד, בהדרכה. רואגת לעזרה במשקי בית ולמישפחה. ובעיקר: רואגת לארגן לחולים קבוצות-שיקום עם חולים נוספים.

● **נועה, אפשר לנצח את מחלת-הסרטן?**

אפשר: צריך לרצות. ובדאי שאנשים יידעו שאפשר להבריא ממחלת-הסרטן ולהמשיך לחיות ולהרגיש טוב. (רונית אנטלר)

יוסי קרמר:

„מוטב ללחץ על כפתורים מאשר לזרוק אבנים!“

בתחילת השבוע מורסם בהבלטה בעיתונות, שמתחיל עידן חדש בתחום המיכשור הביתי: מעתה ואילך יוכל כל אחד להפיק בעצמו סרטי-וידאו. בעזרת מערכת שמחירה שווה לכל נפש.

שוחחתי עם מי שעמל והמציא את החידוש הזה, הד"ר יוסי קרמר.

● **מה הבשורה במערכת שלך?**

הבשורה היא שהמערכת מאפשרת לעשות כבית דברים שעד היום לא היו אפשריים. עד היום זה היה תהליך יקר שבוצע במעבדות. כיום זה הפך לתהליך יומיומי וחול.

● **בתור צרכנית, מה ייצא לי מזה?**

עד היום הלכת לספריות-וידאו והחלפת שם קלטות של

מכשירים

סרטים. כיום, בעזרת המחשב הביתי שלך, את יכולה לערוך בישולים, להוסיף צבעים, להוסיף פעלולים לסרטים שהפקת בעצמך. את יכולה ליצור יצירות-מופת ממסיבת הבר-מיצווה של הבן, או חגיגת יום-ההולדת של הסבתא. כל זה במחיר של כמה שקלים. עבור סרט שמישכו שלוש שעות.

● **מה עם ההיבט החוקי? להסיק סרטי קולנוע זה לא בניגוד לחוק?**

זאת שאלה מישנית לגביי. ניתן להשתמש בכל כלי כצורה חוקית ובצורה בלתי-חוקית, זה כבר ענייך.

● **בעצם, יצרת שעשוע מודרני?**

חס ושלום! לגבי המיקצוענים, זהו לחם-חוקם. אני רק הפכתי את הטכניקה הזאת למשהו שהוא בהישג ידך. אולי יש בזה אלמנט של שעשוע. קידמה זה כשאדם היושב בבית בין מערכות ומכשירים שונים, לחץ על כפתורים. זה מעניין, זה נותן פורקן וגלומות בזה המון אפשרויות חדשות.

● **זה לא מפחיד אותך?**

מפחיד? להיפך! אני מעריך פורקן כזה על פורקן של זריקת-אבנים או דרכי-ביטוי יותר תוקפניות. (דפנה ברק)